Devaswam has not got sufficient funds for finding out a new site and I think the Government will have to help them a good deal in the matter. Therefore the Director was requested to take up the question after the Survey report is published. The report is in the Press and I do not think it would take much time to pass final orders on that. The Director will submit his proposals regarding the Tirumala Devaswam School soon. As regards the Paliam School they were given one year's time to find out a suitable place which will be accessible to all. Then there is the Sanskrit College, Trippunittura, about which some amicable settlement has been made.

Mr. K. Ayyappan.—Not at all amicable.

Rama Varmha Tampuran.—I should say it is amicable because all the Goverment money spent on the institution is now spent on that branch of it which is open to all. The branch that is reserved, so to say, is financed entirely from the doner's subscription.

Mr. K. Ayyappan—But it is recognised.

Rama Varmha Tampuran.—It is recognised. It teaches only Sastras and by recognition it should not be understood to be a recognition of the kind that the Department gives to a primary school or a secondary school. The Government know that there is an institution and the Department knows that too. To that extent it is recognised. Then after that there are only two Vedasastra Patasalas, one at Chittur and the other at Trichur, which are not open to all. About that the Government stated thus:—"The Pushpagiri Vedic School at Trichur and the Vedasastra Patasala at Chittur are intended for the purpose of teaching of Vedas to Brahmins and the authorities of the institution said that under the existing conditions it is not possible to throw them open to all classes now. In consideration of the fact that these institutions have been enjoying aid from the Government for a long time past, Government think that they need not interfere with them at present." So with regard to these two institutions the Government cannot at present interfere and impose on them the condition of admitting all classes. Barring these, there are only two institutions remaining and they are the T. D. High School and the Paliam Girls' School. The Paliam School was given one year's time on the 28th January, and that period has not expired yet. As soon as the Survey report is published, the Director of Public Instruction will be sending his recommendation about the new place for the T. D. School also. When orders are passed on these two schools the Government would have fulfilled their part. That is all that I have to say.

Mr. A. Sankara Poduval.—Sir, in view of the information supplied on behalf of Government, I beg to oppose both

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

the amendment and the resolution. The high percentage of education in the State is due to the facilities given by our Government in the shape of grant. This resolution tends to implede our progress.

Mr. K. Ayyappan.—Sir, on a point of order. How can the Member oppose the resolution as well as the amendment?

Mr. A. Sankara Poduval.—Because I am entitled to do that.

Deputy President.—Yes; he can do so.

Mr. A. Sankara Poduval.—We are speeding fast and this attempt to accelerate the speed is sure to land us in danger. The high percentage of education in Cochin is likely to suffer thereby. The object aimed at by this resolution, the unification of Religions, and of the various castes and creeds, is a much debetable subject. It will be in the best interests of all communities to leave the question of grant unaffected by such considerations, and so I oppose the resolution and the amendment.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ.—ഞാൻ ഈ ഭേദഗതിയെ എതിർക്കുകയും നിശ്ചയത്തെ അനുകൂലിയ്ക്കുകയും ചെയ്യുന്നു. പത്തു മാസത്തിനു മുമ്പു് ഗവർമ്മെണ്ടു് ഇതിനൊരു തീരുമാനമുണ്ടാക്കി എന്നു പറയുകയുണ്ടായി. ഇപ്പോഴത്തെ പത്തു മാസം എന്നു പറയുന്നതു് പണ്ടത്തെ പത്തു യുഗമാണു്. അത്രക്കുവേഗമാണു് മാറ്റം വരുന്നതു്. മുമ്പുണ്ടാക്കിയ തീരുമാനം മാറ്റാൻ ഒരു പ്രയാസവും ഇല്ല. വേദപാഠശാലയെപറ്റി ഗവർമ്മെണ്ടു പറഞ്ഞു. വേദംപഠിപ്പിയ്ക്കുവാൻ ഉള്ള സ്കൂളിനു് റക്കഗ്നിഷന്റെ ആവശ്യമെന്താണു്. അതിനു് ഗ്രാന്റും ആവശ്യമില്ല. വേദം പഠിക്കണമെന്നു് ഈ കാലത്തും താല്പര്യമുള്ളവർ അതിലേക്കു പണം ചിലവാക്കാൻ സന്തുള്ള ഒരു കൂട്ടരാണല്ലൊ. പിന്നെ ഒന്നു പറയാനുള്ളതു് ഈ നിശ്ചയം ഈ സഭയിൽ നിന്നും സ്വീകരിച്ചാലും ഇല്ലെങ്കിലും ഇതിനു് പ്രയോജനമുണ്ടെന്നുള്ളതാണു്. സ്വീകരിയ്ക്കുയാണെങ്കിൽ കാര്യം സാധിക്കും. സ്വീകരിച്ചില്ലെങ്കിൽ നമ്മുടെ രാജ്യത്തു് നാഷണലിസം എത്രമാത്രം വളർന്നിരിയ്ക്കുന്നുവെന്നു കാണാം. ഏതായാലും ഈ റസല്യൂഷൻ ഇവിടെ കൊണ്ടുവന്നിട്ടുള്ള മെമ്പറെ ഞാൻ വളരെ അഭിനന്ദിയ്ക്കുന്നു.

Deputy President.—It is left to the President to give you the right of reply. So you must cut short your speech.

Mr. Joseph Pettah.—Yes, Sir. The Hon'ble Member for Nemmara perhaps seems to think that my amendment was aimed at some particular class of schools. Not in the least. I also was just referring to a principle when I moved my amendment. My position was only this. When it is a case of giving aid or financing the institutions, Government may insist on those

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

being opened to all classes. The seconder of the resolution suggested that when the Government is not giving any money of its own, or when the Government is not spending public funds on any institutions, why should the Government insist on certain conditions except that the institution should satisfy the Code and the Curriculum and such other things as are pertaining to educational institutions. Now, I understand that so far as possible all general schools must be opened to all classes of people. I do not gainsay that point. I am also a supporter of that position, that all educational institutions of a general character should as far as possible be opened to all clssses of people. What I am afraid is this: Occasionally a case may come when some people might be driven to the necessity of starting separate schools as we have already instances here of the T. D. High School and the Paliam School and also various other schools that were mentioned here. It is only in such rare cases that any body in general would go in for an institution with recognition only. People would like to get grant also. They would not like to spend money from their own pockets when there is a chance of getting money. Therefore unless they are driven to the necessity they would not refuse this grant merely by refusing admission to all classes of people. Therefore my position is this: that any institution would like to get the benefit of the Government grant by throwing its doors open to all classes of people. It is only in rare cases that such a contingency would arise. Should we put any restriction on the Government to make it impossible for the Government even to grant recognition in such rare cases? That is all my contention.

Mr. K. M. Ibrahim.—On a point of information. May I know from the Hon'ble Member whether he proposes that the Government should go back on their recent decision that these institutions should be abolished?

Deputy President.—We had enough of discussion. There is no point of information there.

Mr. Joseph Pettah.—Another difficulty was raised by the Hon'ble Member for Chittur that if there is one school in the locality another school should not be started. I do not think there is much point in that objection. According to the Code and according to general principles, it is only when one public school opened to all classes is existing in one locality that another similar school is prohibited just in a limited area. But if a certain school of a particular type is existing in any locality there is no objection why another school of a general character should exist side by side. Therefore the objection of the Hon'ble Member for Chittur does not hold good here. We could have both institutions together especially because.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

Mr. K. Ayyappan.—Suppose another school is wanting in strength?

Mr. Joseph Pettah.—While Government is not providing one public school in a place it need not look to the question of strength. A particular school in a place would be a necessity and the Government, irrespective of the case of strength, would be compelled to provide a school for that locality. So it follows that the Government is not giving anything for the education that is conducted in the other school. So every student will be getting admission without the Government spending a pie on them. All that money saved could be profitably spent on the other public schools. So I do not think that objection too will stand. There is no fear that a public school could not be maintained in a place where there is already provided a school of a particular type. As I said in the very beginning, I do not want that there should be many such private schools conducted denominationally, not opened to all classes of people. My only purpose is that we should not make it impossible for the Government, by the resolution of this House, to grant recognition to a few stray cases which may come up, where people are being driven to conduct schools with their own money and in their own buildings. Such things may happen to some particular schools as we have seen in the case of a few institutions already existing. It is only in view of that contingency that I have moved this amendment. Therefore, I would, for these reasons, press the amendment for the acceptance of the House.

Deputy President.—The mover of the resolution may reply.

Mrs. Swaris.—I think it was I who seconded it. I wish to speak a few words in Malayalam on the amendment.

Deputy President.—The mover of the amendment has made his reply. No other Member has any right to speak. You may speak on the resolution if you want.

Mr. M. K. Raman.—Sir, the main principle underlying my resolution is that the Government ought not to encourage or countenance sectarian educational institutions. I want to see at least in the near future, the people of Cochin forming into one nation. The Ezhuva shall not remain only as an Ezhuva all along or a Brahmin shall not remain only as a Brahmin throughout. We want to form ourselves into one nation. At least in the minds of our younger generation, let us not inculcate this spirit of communalism. Let us not encourage these educational institutions being separated into caste compartments. In fact if the amendment is accepted the very spirit of my resolution will be lost. It is not a question of money alone here. It is a question whether the Government should recognise or coun-

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

tenance institutions of a sectarian nature. This separatist policy is the very evil I want to remove from our State. I request the Hon'ble Members not to misunderstand me. I never want, by the introduction of this resolution, to bring about any difficulties for any religious or quasi educational institutions that are already in existence. Some reference was made to Vedasastra Patasalas and some other institution. According to the scope of this resolution this measure will not affect them. This resolution effects only institutions where general education is imparted. For such institutions recognition will be necessary. They are to follow a definite and approved curriculum of studies. Suppose there is an institution where religion is taught. That does not require the recognition of Government. They will teach their religion. They do not want recognition nor do they require aid from the Government. As I said, it is only in public institutions where general education is taught that this sectarian spirit should not be allowed. At any rate that is all at present I intend with my resolution. I am sure that almost all the members are agreed so far as that point is concerned. I do not think that by passing this resolution any difficulty will come into existence. An illustration was pointed out by the Hon'ble Member for Adoor that we are getting licenses from the Municipalities for the erection of buildings. I fail to see the analogy at all. A private house is not a public institution. My resolution applies to educational institutions which are public. I may get a plan approved by the Municipality for my own residence and I may not allow anybody else to enter it. That is very easily understood. But that is not the case in regard to public educational institutions where admission will be sought by all classes of people. Therefore I request the House to unanimously pass the resolution.

Amendment put and negatived.

Resolution put and carried.

2. Licenses to hotels, etc., in Municipalities.

മിസ്റ്റർ കെ. അയ്യപ്പൻ.—ഞാൻ ഇവിടെ അവതരിപ്പിച്ചിട്ടുള്ള പ്രമേയം വായിക്കാം.—This Council recommends to the Government to make it a rule for the Municipal Councils of the State not to issue licenses to any hotels and restaurants which are not open equally to all classes of the people irrespective of caste or creed:—ഈ നിശ്ചയം മുമ്പിലത്തെ നിശ്ചയംപോലെ അത്ര എളുപ്പത്തിൽ മെമ്പറന്മാരുടെ സ്വീകരണ ബുദ്ധിയിലേയ്ക്ക് കടക്കുകയില്ലെന്ന് എനിക്കറിയാം. അത് ഒരു പ്രൈവറ്റ സ്ഥാപനമായിക്കൊണ്ട് എല്ലാവർക്കും ഒന്നുപോലെ പ്രവേശിക്കുവാൻ അവകാശമില്ലെന്നാണ് ഒരു വാദം. രണ്ടു മൂന്നു കൊല്ലം മുമ്പ് സ്കോട്ട്ലണ്ടിൽ ഒരു സംഭവമുണ്ടായതു് സഭയുടെ ഓർമ്മയിൽ കൊ

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ണ്ടുവരാം. അതു് നിങ്ങളം പത്രത്തിൽ വായിച്ചിട്ടുള്ളതുമാണു്. നിങ്ങൾക്കു് അപ്പോൾ ഉണ്ടായിരുന്ന മനോഭാവം എന്തായിരുന്നുവെന്നു ഒന്നു ഇപ്പോൾ ഓർത്താൽകൊള്ളാം. സ്കാട്ട്ലണ്ടിലെ ചില റസ്റ്റാൻറുകളിൽ ഇന്ത്യൻ വിദ്യാർത്ഥികളെ കടത്തിയില്ല. അവിടത്തെ വെള്ളക്കാരായ വിദ്യാർത്ഥികളം ഇന്ത്യൻ വിദ്യാർത്ഥികളുടെ ഭാഗമാണു് ചേർന്നതു്. അവർ റസ്റ്റാൻറുകളം ചിക്കറു ചെയ്കുകൂടി ചെയ്തു. ഇന്ത്യാക്കാക്കു പ്രവേശനം കൊടുക്കാഞ്ഞ സംഗതി ചിലർ പ്രധാന മന്ത്രിയുടെ ദൃഷ്ടിയിൽ കൊണ്ടുവന്നു. റസ്റ്റാറൻറുകളം സ്വകാര്യ സ്ഥലങ്ങളാണെന്നു പറഞ്ഞു് ഒഴിയുകയല്ല പ്രധാനമന്ത്രി ചെയ്തതു്. വേണ്ട അന്വേഷണങ്ങളം നടത്താമെന്നാണു് അദ്ദേഹം പറഞ്ഞതു്. അതു ആ രാജ്യത്തെ സമ്പ്രദായത്തിൻെറ ഗുണം. ഹോട്ടലുകളിലും മറും ചിലരെ കടത്തുകയില്ലെന്നുപറയാൻ അവർ അവിടെ ന്യായംകാണുന്നില്ല. സ്കാട്ട്ലണ്ടിലെ ഹോട്ടലുകളെ സംബന്ധിച്ചിടത്തോളം അതു ശരിയെന്നു് അന്നു നിങ്ങൾക്കും തോന്നിയിരിക്കണം. ആ ന്യായബുദ്ധി നിങ്ങൾ ഇവിടത്തെ ഹോട്ടലുകളുടെ കാര്യത്തിലും എടുക്കണം. സ്കാട്ട്ലണ്ടിലെ ഹോട്ടലുകളും ഇവിടത്തെ ഹോട്ടലുകളും തമ്മിലുള്ള ഒരു പ്രത്യേക വ്യത്യാസവും ഈ സന്ദർഭത്തിൽ ഓർക്കാനുണ്ടു്. അവിടെ ഹോട്ടലുകളിൽ പ്രവേശിച്ചാൽ സാൻഡ്വിച്ച് ചോരാനുള്ള സൌകര്യവും കിട്ടുന്നുണ്ടു്. അവിടത്തെ മിന്നൽപിണരുകളും നമ്മുടെ മേഘശ്യാമളനിറവും കൂടിയോജിച്ചു സ്വന്തം ചെയ്യുന്നതു കാണാത്തതിൽ നിറഞ്ഞുനില്ക്കുന്ന കൂടിയ വെള്ളക്കാക്കു വിഷമം തോന്നുന്നതിൽ ഒരു അത്ഭുതവും ഇല്ല. എന്നാൽ നമ്മുടെ ഹോട്ടലുകളിൽ പുലയനും അമ്പ്രാനും യോജിച്ചു സ്വന്തം ചെയ്യേണ്ടി വരുമെന്ന വിഷമമില്ലല്ലോ.

ഈയിടെ മദ്രാസു് പ്രസിഡൻസിയിൽ രണ്ടു മുനിസിപ്പാലിറ്റികളം ഈ നിശ്ചയം പാസാക്കുകയുണ്ടായി. സർ പി. ശിവസ്വാമി അയ്യർ അതിനെ ആക്ഷേപിച്ചു് ഒരു ലേഖനം ഹിന്തുവിൽ എഴുതികണ്ടു. സ്വകാര്യാധികാരത്തിൽ കയ്യിലടുന്ന ദോഷമാണു് അദ്ദേഹം ഈ നിശ്ചയത്തിനു കാണുന്നതു്. ഇതു് സ്റ്റോറിൻെറ ധർമ്മത്തെപ്പറ്റിയുള്ള ഒരു ഇടുങ്ങിയ അഭിപ്രായത്തിൻെറ ഫലമാണു്. പൊതു ഗുണത്തിനു് ആവശ്യമെന്നു തോന്നിയാൽ സ്വകാര്യവകാശത്തിൽ കയ്യിടേണ്ടതു് സ്റ്റോറിൻെറ ധർമ്മമാണു്. ഒരാൾക്കു് ആത്മഹത്യ ചെയ്യാൻ പാടില്ല എന്ന നിയമം വെച്ചിരിക്കുന്നതു് സ്വകാര്യവകാശത്തിനു് തടസ്ഥമല്ലേ. ആത്മഹത്യ പ്രേരിപ്പിക്കാതിരിക്കേണ്ടതു് സമുദായത്തിൻെറ പൊതുഗുണത്തിനു് ആവശ്യമാണെന്നു തോന്നുകയാൽ സ്വകാര്യവകാശത്തെ അവഗണിച്ചും സ്റ്റോറു് ആകാര്യത്തിൽ നിയമനിർമ്മാണം ചെയ്തിരിക്കുന്നു. അതുപോലെ ഈ കാര്യത്തിലും ചെയ്യാവുന്നതാണു്.

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly

ഈ നിശ്ചയത്തിന്റെ പ്രയോജനത്തെപ്പറ്റിയും ഒന്നു പറയാനുണ്ട്. എല്ലാ സമുദായക്കാരേയും പ്രവേശിപ്പിക്കാൻ ഇഷ്ടമുള്ള ഹോട്ടലുകാർ ഇപ്പോൾ ഉണ്ട്. പക്ഷെ അവർക്ക് അവരുടെ ഇഷ്ടം പോലെ പ്രവൃത്തിക്കുവാൻ സാധിക്കുന്നില്ല. അവർ മാത്രം പ്രവേശനം കൊടുത്താൽ അവർക്കു നഷ്ടം നേരിട്ടേക്കുമെന്ന് അവർ ഭയപ്പെടുന്നു. അതുകൊണ്ടാണ് എല്ലാ ഹോട്ടലുകാരും പ്രവേശനം കൊടുക്കേണ്ട ആവശ്യം മുഖ്യമായി നേരിടുന്നത്.

Mr. E. Ikkanda Warriar.—I second it. I think the resolution has been sufficiently explained by the Hon'ble mover. So I do not wish to make a long speech.

Mr. U. Kandar Menon.—Sir, I am sorry that the Government are not in a position to accept this resolution. I do not think it is in the power of any Government to direct hotel-keepers as to whom they shall cater and whom not. There is nothing to prevent the hotel-keepers if they so desire to serve all people without the distinction of caste or creed. The Government cannot coerce them to do so. If we interfere in such matters we will be interfering with the rights and liberties of the people. If the hotel-keepers want to serve all people without the distinction of caste or creed they may do so. The hotel-keepers are also citizens and they should be allowed to exercise their rights of citizenship. In matters like this they should be given full liberty without imposing any restriction. On these grounds the Government oppose the resolution.

മിസ്റ്റർ എം. കെ. രാമൻ.—ഞാൻ ഈ പ്രമേയത്തെ പിൻതാങ്ങുന്നു. ഗവർമ്മെണ്ടുഭാഗത്തു നിന്നും ഇതിനു പറഞ്ഞിട്ടുള്ള ന്യായം ഇതു് ജനങ്ങളുടെ സ്വവസ്ഥത കാംക്ഷിച്ചാൽ പ്രവേശിക്കുക അങ്ങനെന്നാണ്. ചെറിയ ഒരു ദൃഷ്ടാന്തം ഞാൻ പറയാം. ഇവിടെ സിനിമകാം നടപ്പുണ്ടല്ലോ. അവയിൽ ഒരു ജാതിക്കാർക്കു മാത്രമേ പ്രവേശിയ്ക്കുവാൻ പാടുള്ളൂ എന്നു് ഒരു നിശ്ചയം ഉണ്ടെന്നു വയ്ക്കുക. അല്ലെങ്കിൽ ഒരു ബസ്സു് എടുക്കാം. ഇന്ന ജാതിക്കാർ മാത്രമേ ബസ്സിൽ കയറുവാൻ പാടുള്ളൂ എന്നോ മറ്റോ പറഞ്ഞാൽ അതൊരു സാധാരണ നടപടിയല്ലാത്തതു കൊണ്ടു് അതു ശരിയായിട്ടുള്ളതല്ല. അനീതിയാണ് എന്നു് എല്ലാവരും സമ്മതിയ്ക്കും. എന്നാൽ അതുപോലെതന്നെയുള്ള ഒരു പബ്ലിക്ക് ഹോട്ടലിൽ ബ്രാഹ്മണർക്കു മാത്രമേ പ്രവേശനമുള്ളൂ എന്നു പറഞ്ഞാൽ അതിൽ അത്ഭുതം ഒന്നും തോന്നുന്നില്ല. കാരണം നമ്മുടെ വെറും പരിചയം. എന്നാൽ വാസ്തവത്തിൽ പബ്ലിക്കായ ഒരു ബ്രാഹ്മണന്റെ ഹോട്ടലിൽ മറ്റു ജാതിക്കാർക്കെല്ലാം ഒന്നുപോലെ പ്രവേശനം കൊടുക്കാതിരിക്കുന്നതു് ഒരു വലിയ അനീതിയല്ലേ? അതു് പ്രൈവറ്റായിട്ടുള്ള സ്ഥാപനമാണെന്നു വിചാരിയ്ക്കുവാൻ യാതൊരു ന്യായവും കാണുന്നില്ല. മുനിസി

LIBRARY ARCHIVES Kerala Legislative Assembly